

- 2) Επιβάλλει η απαγόρευση των καταχρηστικών πρακτικών βάσει του δικαίου των συμπράξεων την υποχρέωση να χορηγείται στον προμηθευτή δική του απεριόριστη άδεια υπό όρους FRAND για όλους τους τρόπους χρήσεως που επιπίπτουν στο δικαίο των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας όσον αφορά προϊόντα τα οποία στηρίζονται στην εφαρμογή του συγκεκριμένου τεχνικού προτύπου υπό την έννοια ότι οι τελικοί διανομείς (και, ενδεχομένως, οι προηγούμενοι αγοραστές) δεν απαιτείται να εξασφαλίζουν δική τους χωριστή άδεια από τον κάτοχο ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας, προκειμένου να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο προσβολής του διπλώματος ευρεσιτεχνίας σε περίπτωση χρήσεως σύμφωνης προς τον προορισμό του οικείου προμηθευόμενου προϊόντος;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: θεωρίζει το άρθρο 102 ΣΛΕΕ ειδικές ποιοτικές, ποσοτικές και/ή άλλες απαιτήσεις όσον αφορά τα κριτήρια βάσει των οποίων ο κάτοχος ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας κρίνει κατά ποιων προσώπων που προσβάλλουν δυνητικά το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας σε διαφορετικά στάδια της ίδιας αλυσίδας παραγωγής και εκμεταλλεύσεως θα ασκήσει αγωγή περί παραλείψεως προσβολής διπλώματος ευρεσιτεχνίας;
- B. Συγκεκριμενοποίηση των απαιτήσεων που απορρέουν από την απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 2015 στην υπόθεση *Huawei κατά ZTE* ⁽¹⁾:
- 1) Πέραν των υποχρεώσεων τις οποίες υπέχουν αμοιβαίως και πρέπει να εκπληρώνουν, στο στάδιο που προηγείται της ασκήσεως αγωγής, ο κάτοχος ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας και ο χρήστης ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας (κοινοποίηση προσβολής, αίτηση παραχωρήσεως αδειάς, προσφορά παραχωρήσεως αδειάς υπό όρους FRAND, προσφορά παραχωρήσεως αδειάς στον προμηθευτή στον οποίο πρέπει να χορηγηθεί άδεια κατά προτεραιότητα), είναι δυνατή, κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας, η έγκυρη εκπλήρωση υποχρεώσεων που παραλείφθηκαν στο προηγούμενο στάδιο;
- 2) Μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίσταται αίτηση παραχωρήσεως αδειάς εκ μέρους του χρήστη του διπλώματος ευρεσιτεχνίας μόνον εάν από τη συνολική εκτίμηση όλων των περιστάσεων προκύπτει σαφώς η βούληση και η διαθεσιμότητα του χρήστη ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας να συνάψει με τον κάτοχο ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας σύμβαση παραχωρήσεως αδειάς υπό όρους FRAND, όποιοι και αν είναι αυτοί οι όροι FRAND (ελλείψει συγκεκριμένης προτάσεως παραχωρήσεως αδειάς κατά τον χρόνο εκείνο);
- α) Προκύπτει, κατά κανόνα, από τη στάση του παραβάτη, ο οποίος επί μήνες δεν απαντά στην επισήμανση της προσβολής, ότι δεν ενδιαφέρεται να λάβει άδεια και ως εκ τούτου θεωρείται ότι δεν υφίσταται αίτηση παραχωρήσεως αδειάς –παρά τη λεκτική διατύπωση τέτοιας αιτήσεως– και η αγωγή παραλείψεως εκ μέρους του κατόχου του ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας πρέπει να γίνει δεκτή;
- β) Μπορεί να συναχθεί από τους όρους παραχωρήσεως αδειάς, που περιέλαβε στην αντιπροσφορά του ο χρήστης του ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας, ότι η αίτηση παραχωρήσεως αδειάς είναι ελλιπής και για τον λόγο αυτόν πρέπει να γίνει δεκτή η αγωγή παραλείψεως εκ μέρους του κατόχου ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας χωρίς να εξετασθεί προηγουμένως αν η δική του προσφορά παραχωρήσεως αδειάς (η οποία προηγήθηκε της αντιπροσφοράς του χρήστη ουσιώδους για τη λειτουργία τεχνικού προτύπου διπλώματος ευρεσιτεχνίας) συνάδει με τους όρους FRAND;
- γ) Αποκλείεται το συμπέρασμα αυτό όταν οι όροι παραχωρήσεως αδειάς που περιλαμβάνονται στην αντιπροσφορά, βάσει των οποίων πρέπει να θεωρηθεί ελλιπής η αίτηση παραχωρήσεως αδειάς, είναι τέτοιας φύσεως που δεν καθίσταται πρόδηλο ούτε έχει διευκρινισθεί από ανώτατο δικαστήριο ότι αυτοί δεν συμβιβάζονται με τους όρους FRAND;

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

Προσφυγή της 1ης Απριλίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-204/21)

(2021/C 252/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P.J.O. Van Nuffel, K. Herrmann)

Καθή: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι:

- θεσιζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 42a, παράγραφοι 1 και 2 και το άρθρο 55, παράγραφος 4, του *ustawa — Prawo o ustroju sądów powszechnych* (νόμου περί οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων, στο εξής: οργανωτικός νόμος), το άρθρο 26, παράγραφος 3 και το άρθρο 29, παράγραφοι 2 και 3, του *ustawa o Sądzie Najwyższym* (νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου) και το άρθρο 5, παράγραφοι 1a και 1b, του *ustawa o sądach administracyjnych* (νόμου περί διοικητικών δικαστηρίων), κατόπιν της τροποποίησής του με τον *ustawa z 20 grudnia 2019 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw* (νόμο της 20ής Δεκεμβρίου περί τροποποίησης του νόμου περί οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ορισμένων άλλων νόμων, στο εξής: τροποποιητικός νόμος), καθώς επίσης και το άρθρο 8 του τροποποιητικού νόμου, τα οποία απαγορεύουν σε όλα τα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν την πλήρωση των απαιτήσεων του ενωσιακού δικαίου περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό το πρίσμα της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σχετικά με το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ και την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.
- θεσιζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 26, παράγραφοι 2 και 4 έως 6, και το άρθρο 82, παράγραφοι 2 έως 5, νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κατόπιν της τροποποίησής του με τον τροποποιητικό νόμο, καθώς επίσης και το άρθρο 10 του τροποποιητικού νόμου, τα οποία απονέμουν αποκλειστική αρμοδιότητα στο *Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych* (τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου) να εξετάζει αιτιάσεις και νομικά ζητήματα σχετικά με την έλλειψη ανεξαρτησίας των δικαστών, η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ και την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.
- θεσιζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του οργανωτικού νόμου και το άρθρο 72, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κατόπιν της τροποποίησής του με τον τροποποιητικό νόμο, τα οποία επιτρέπουν να χαρακτηριστεί ως πειθαρχική παράβαση ο έλεγχος της πλήρωσης των απαιτήσεων του ενωσιακού δικαίου περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ.
- αναθέτοντας στο *Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego* (πειθαρχικό τμήμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου), του οποίου η ανεξαρτησία και αμεροληψία δεν είναι εγγυημένες, την εξουσία εκδίκασης υποθέσεων που επηρεάζουν άμεσα το καθεστώς και την άσκηση του λειτουργήματος των δικαστών και των βοηθών δικαστών (όπως οι σχετικές με τη χορήγηση έγκρισης για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστών και βοηθών δικαστών ή για τη σύλληψή τους, οι υποθέσεις εργατικού και κοινωνικοασφαλιστικού δικαίου που αφορούν δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου και οι υποθέσεις που αφορούν τη συνταξιοδότηση δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου), η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ.
- θεσιζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 88a του νόμου περί διοικητικών δικαστηρίων, το άρθρο 45, παράγραφος 3, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και το άρθρο 8, παράγραφος 2, του νόμου περί διοικητικών δικαστηρίων, κατόπιν της τροποποίησής του με τον τροποποιητικό νόμο, η Δημοκρατία της Πολωνίας προσέβαλε το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κατοχυρώνονται στο άρθρο 7 και στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ε', στο άρθρο 6, παράγραφος 3, και στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾.
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το πειθαρχικό τμήμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών σύστασής του, της σύνθεσης και των αρμοδιοτήτων του, δεν συνιστά δικαιοδοτικό όργανο που συγκεντρώνει τις ιδιότητες ανεξάρτητου δικαστηρίου κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη. Κατά συνέπεια, η διατήρηση της αρμοδιότητάς του σε υποθέσεις άλλων εθνικών δικαστών σχετικών με το καθεστώς τους και με τις προϋποθέσεις άσκησης του δικαστικού λειτουργήματος θίγει την ανεξαρτησία τους και συνιστά παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ.

Οι διατάξεις του τροποποιητικού νόμου της 20ής Δεκεμβρίου 2019 οι οποίες αποκλείουν τη δυνατότητα των εθνικών δικαστηρίων να εξετάζουν αν οι δικαστικοί σχηματισμοί που αποφαινόμενοι επί υποθέσεων από μέρους του δικαίου της Ένωσης πληρούν τις απαιτήσεις του ενωσιακού δικαίου περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, είναι αντίθετες προς τις ως άνω διατάξεις και προς τον μηχανισμό υποβολής προδικαστικών ερωτημάτων που καθιερώνει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, τα εθνικά δικαστήρια έχουν υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι οι υποθέσεις που αφορούν τα δικαιώματα τα οποία αντλούν οι ιδιώτες από το δικαίο της Ένωσης εξετάζονται από ανεξάρτητα και αμερόληπτα δικαστήρια που έχουν προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Ο χαρακτηρισμός της εξέτασης αυτής ως πειθαρχικής παράβασης επίσης παραβιάζει το δικαίο της Ένωσης. Κάθε εθνικός δικαστής, υπό την ιδιότητά του ως δικαστηρίου της Ένωσης, πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ελέγχει αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου αν οι υποθέσεις που αφορούν το δικαίο της Ένωσης εξετάζονται από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, χωρίς να διατρέχει τον κίνδυνο να κινηθεί πειθαρχική διαδικασία εναντίον του. Η ανάθεση στο τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου της αποκλειστικής αρμοδιότητας να εξετάζει αιτήσεις εξαίρεσης δικαστή από την εκδίκαση συγκεκριμένης υπόθεσης ή προσδιορισμού του αρμόδιου δικαστικού σχηματισμού, αιτήσεις στηριζόμενες σε αιτιάσεις περί έλλειψης ανεξαρτησίας δικαστή/δικαστηρίου, καθιστά αδύνατη στα λοιπά εθνικά δικαστήρια την εκπλήρωση των προαναφερθεισών υποχρεώσεων καθώς και την υποβολή στο Δικαστήριο προδικαστικών ερωτημάτων με την ερμηνεία της συγκεκριμένης απαίτησης του δικαίου της Ένωσης. Αντιθέτως, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, κάθε εθνικό δικαστήριο έχει εξουσία να υποβάλλει προδικαστικό ερώτημα δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, ενώ τα δικαστήρια των οποίων οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα οφείλουν να υποβάλουν τέτοιο ερώτημα σε περίπτωση ερμηνευτικών αμφιβολιών.

Η υποχρεωτική για κάθε δικαστή προσκόμιση, εντός 30 ημερών από τον διορισμό του σε θέση δικαστικού λειτουργού, και η δημοσίευση στο *Biuletyn Informacji Publicznej* (δελτίο δημόσιων πληροφοριών) των στοιχείων εκείνων που αφορούν την εγγραφή του ως μέλους σε σύλλογο ή ένωση και τα καθήκοντα που εκτελεί σε ιδρύματα μη ασκούντα οικονομική δραστηριότητα, καθώς και εκείνων που αφορούν τη συμμετοχή του σε πολιτικό κόμμα πριν από τον διορισμό του σε θέση δικαστικού λειτουργού, προσβάλλει το βασικό δικαίωμα του δικαστή στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και τις διατάξεις του ΓΚΠΔ.

(¹) ΕΕ 2016, L 119, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Spetsializiran nakazatelen sad* (Βουλγαρία) στις 31 Μαρτίου 2021 — Ποινική διαδικασία κατά V.S.

(Υπόθεση C-205/21)

(2021/C 252/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Αιτούσα

Ministerstvoto na vatreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost

Κατηγορουμένη

V.S.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 10 της οδηγίας 2016/680 (¹) έχει μεταφερθεί εγκύρως στο εθνικό δίκαιο, ήτοι στο άρθρο 25, παράγραφος 3, και στο άρθρο 25α του *Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti* (νόμου περί του Υπουργείου Εσωτερικών), μέσω της παραπομπής στην παρόμοια διάταξη του άρθρου 9 του κανονισμού 2016/679 (²);
- 2) Πληρούται η απαίτηση που απορρέει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 10, στοιχείο α', της οδηγίας 2016/680 και των άρθρων 52, 3 και 8 του Χάρτη, κατά την οποία ο περιορισμός της ακεραιότητας του προσώπου και της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να προβλέπεται από τον νόμο, όταν υπάρχουν αντιφατικές εθνικές διατάξεις όσον αφορά το επιτρεπτό της επεξεργασίας γενετικών και βιομετρικών δεδομένων για τους σκοπούς της αστυνομικής καταγραφής;